

Monument a Josep Obradors

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Plaça de Sant Antoni M. Claret. Nucli urbà d'Oló
Alçada: 504

Coordenades:

Latitud: 41.87381
Longitud: 2.03562
UTM Est (X): 419974
UTM Nord (Y): 4636215

Classificació

Número de fitxa 08258-281
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Element urbà
Segle XX
Any 1955
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: La inscripció de les plaques s'està erosionant i costa de llegir
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Santa Maria d'Oló
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dj., 28/05/2020 - 02:00

Descripció

Font monumental dedicada a la memòria de Josep Obradors, que fou el promotor del servei d'aigua corrent al poble d'Oló. Es troba emplaçada a la plaça de Sant Antoni M. Claret, i consisteix en una estructura de pedra de planta més o menys rectangular que està coronada amb una farola metàl·lica de dos braços. El monument és simètric, i en les seves dues cares principals hi ha un brollador d'aigua, una pica i una placa de marbre amb la següent inscripció: "En recordança d'en Josep Obradors i Pascual, el Paperines, per la gran tasca de la portada de l'aigua al poble l'any 1912. Santa Maria d'Oló, 1955-1998." Sobre la placa hi ha en relleu una rosa, que és l'emblema de la població.

Observacions:

Informació facilitada per Josep Canamasas Güell

Història

A principis del segle XX a Oló es va plantejar, com en la majoria de pobles, la necessitat de crear una xarxa d'abastament d'aigua potable, però la iniciativa no va sorgir de l'Ajuntament sinó d'un particular. Era Josep Obradors Pascual, àlies Paperines, el qual després d'haver viscut a Barcelona i Sabadell va tornar al poble i va idear un projecte per captar l'aigua de dues fonts: la de la Deu i la font del Viver de Turigues o Roselles. La captació era més alta que el turó on hi ha el poble, de manera que l'aigua havia d'arribar al seu destí sense necessitat de cap bomba. Era l'any 1912 i Obradors va comprar el castell, va demanar un permís per travessar la riera amb un aqüeducte i, davant de la incredulitat dels veïns, va fer arribar l'aigua corrent a les cases aquell mateix any. En el llibre "Oló, un poble, una història" es diu per error que l'any que arribà l'aigua va ser el 1913. Com que l'aigua d'aquestes dues fonts no era suficient més tard es va comprar també la font de les Hortes, que és la que és més abundant.

El 1932 Obradors va deixar el negoci de l'aigua i se'l va vendre a Esteve Valls, un peixater de Manresa que tenia com a soci Vicenç Ciuró. Posteriorment el servei d'aigües ha passat per diferents propietaris. Josep Obradors es traslladà a Manresa, on va regentar la Fonda Espanya, al carrer Guimerà. Quan ja era gran ell mateix va propiciar que se li aixequés un monument a Oló, aprofitant una visita de l'alcalde a la fonda. El mateix Obradors va pagar el cost del monument, que fou construït el 1955, i pocs anys després va morir. La primera ubicació on ara hi ha el campanar de l'església aproximadament. Però poc després van començar les obres per construir l'església i el monument es traslladà més al centre de la plaça. Finalment, el 1998 es va re-urbanitzar la plaça per fer-hi l'actual zona enjardinada, el carrer es va eixamplar i el monument fou desplaçat uns metres per deixar-lo en l'emplaçament actual. Llavors s'hi col·locà l'actual placa, en català, ja que la primera era en castellà.

Bibliografia

ANTONELL PEDRALS, Eva. Subministrament de les aigües potables a Santa Maria d'Oló. Treball de 3r de BUP, inèdit.

FERRER, Llorenç i altres (1991). "Època moderna i contemporània", Oló, un poble, una història. Associació Castell d'Oló, Santa Maria d'Oló, p. 102, 145-147.

